

og Nummeret paa den efterfølgende Paragraph forandres til 44.

2) Underændringsforslag af Klein til foranstaaende Forslag om en ny § 43:

Den foreslaaede nye Paragraph affattes saaledes:

Forandringer i Bestemmelserne i nærværende Lovs 4de Capitel kunne vedtages ved særlig Overenskomst; er det Kjøbereren eller Skipperen, der paaberbaerer sig en saadan ligeoverfor Stibsfolkene, bør han imidlertid i Benægtelsestilfælde føre fuldt Beviis derfor.

3) Underændringsforslag af Tuxen til samme Forslag:

§ Ændringsforslaget 1, første og anden Linie udgaae Ordene „2det og“.

4) Ændringsforslag af Klein til Lovforslagets § 43:

§ Paragraphens 5te sidste Linie udgaaer „1 og“, hvorhos Ordet „tre“ forandres til „to“; i 6te sidste Linie indstyttes „og“ foran „samme“, og i 3die sidste Linie forandres „det“ til „de“.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det under Nr. 4 opførte Ændringsforslag er taget tilbage af Forslagsstilleren, og jeg skal derfor spørge, om Nogen optager det (Op- hold). Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet. — Der foreligger saaledes kun det under Nr. 1 opførte Ændringsforslag med de to dertil stillede Underændringsforslag, af hvilke det under Nr. 2 opførte vil blive afstemt først, og kun, forsaavidt det forkastes, vil det under Nr. 3 stillede Underændringsforslag komme under Afstemning. Jeg sætter Ændringsforslaget tilligemed begge Underændringsforslagene og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling under Et. Forhandlingen er saaledes aabnet. Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet.

Tscherning: Vi maae huffe paa, at det under hele Behandlingen af denne Lov her i Thinget er gjort gjældende og fra mange Si-

der fastholdt, at den er af en dobbelt Natur. Paa den ene Side fastsættes deri den Myndighed, som Statu tildeles Skipperen, fordi han ombord i Skibet, hvor der ingen høiere Myndighed findes, træder istedetfor Statsmyndigheden, og paa den anden indeholder den, om man vil, en Blanding af Huustugtbestemmelser og Tyendeløvsbestemmelser. Med Hensyn til denne sidste Deel blev det antaget her i Thinget, at Skipperen og Søfolkene skulde kunne enes om Afvigelser, idet man nemlig meente, at det, naar der ikke var Nødvendighed derfor, var ubilligt at binde nogensomhelst Mand til Betingelser, som ikke behøve at opretholdes i Statens Interesse, medens Vedkommende maastee indbyrdes kunde blive enige om langt bedre Betingelser. En af de Grunde, der har bevæget mig til endnu engang at forsøge, om ikke det samme Punkt kan blive fastholdt, efterat det er taget ud i det andet Thing, er den, at hele Bestemmelsen i Capitel 2 om Bøder er aldeles ny hertilands; vi kjende den ikke, og den griber efter min Overtydning meget dybt ind i mindre formuende Folks oekonomiske Stilling. Naar en brav Mand, som sætter Priis paa at hde sin Familie al den Hjælp, han kan, i Overbeviisningen om, at baade han og Skipperen gjensidig onste at gjøre deres Pligt, saa godt de kunne, hellere overlader sig til den gamle Maade, hvorpaa Søfolk hidtil ere behandlede og straffede, end udsætter sig for at blive gjort fattigere ved hele dette Bødesystem, end han er i Forpeien, skal han heller ikke være udelukket derfra. Det er en Maade at disponere over Folks Eiendom paa, som forekommer mig utilbørlig, og at gjøre dette bindende ved Lov paa samme Maade, som man gjør det bindende, at Stibsfolkene skulle lyfve deres Capitain og i det Hele opfylde deres Pligter, uden hvilket Fartøiet og Mandflabet vil være udsat for Fare, kan jeg ikke gaae ind paa, saalænge det ikke bliver absolut nødvendigt. Dersom Bødesystemet var gammelt og længe brugt, dersom Alt, hvad her er skeet, kun havde til Hensigt at rette paa Bødesystemet, hvad man deri ikke ansaae for Nyttigt eller Gavnligt, vilde jeg ikke gjøre nogen Indvending derimod og allermindst paa dette Stadium; men denne Lov har ikke i den